

NSZZ "SOLIDARNOŚĆ" ZIEMIA RADOMSKA

695

XXXIII

ROCZNICA

KOLEJNY NUMER „BIULETYNU” UKAŻE SIĘ 14 LIPCA

RADOMSKI CZERWIEC 76

ZAPROSZENIE

Zarząd Regionu NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska zaprasza wszystkich członków i sympatyków Związku wraz z rodzinami do udziału w uroczystościach XXXIII rocznicy Radomskiego Czerwca'76, które odbędą się 25.06.2009 r. pod Pomnikiem Radomskiego Czerwca'76.

Program uroczystości:

1. godz. 17.20 - zbiórka pocztów sztandarowych oraz uczestników uroczystości.
2. godz. 17.50 - słowo o Radomskim Czerwcu'76.
3. godz. 18.00 - uroczysta rocznicowa msza św. pod Pomnikiem Radomskiego Czerwca'76 koncelebrowana przez JE ks. Bp. Edwarda Materskiego.
4. godz. 19.15 - składanie kwiatów pod pomnikiem.
5. godz. 19.45 - zakończenie uroczystości.
6. godz. 20.00 - spotkanie w siedzibie Zarządu Regionu NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska przy ul. Traugutta 52.

Kalendarium

Radomskiego Czerwca 76

25 czerwca 1976

godz. 7.00 - pracownicy wydziału P-6 Zakładów Metalowych wzburzeni informacją o podwyżkach cen żywności porzucają pracę

godz. 8.00 - dołączają do nich inni pracownicy ZM. Z załogą próbują rozmawiać przedstawiciele dyrekcji

godz. 8.30 - część załogi wychodzi za bramę

godz. 8.40 - kilkusetosobowa grupa z Zakładów Metalowych rusza do pobliskiego Zakładu Sprzętu Grzejnego i proponuje, by razem ruszyć pod komitet PZPR

godz. 9.00 - grupy z obu zakładów są pod Radoskorem, którego załoga przyłącza się do protestu

godz. 9.40 - pod komitetem jest już około 6 tys. osób. Żądają rozmowy z I sekretarzem KW PZPR w Radomiu Januszem Prokopiakiem i cofnięcia podwyżki. Prokopiak chce rozmawiać tylko z delegacją, robotnicy odrzucają propozycję, blokują też ruch na Żeromskiego, Słowackiego, Struga, by na 1 Maja pod komitet nie dotarła milicja

godz. 10.15 - pod komitet docierają pozostałe zakłady pracy: RWT, ZREMB, WCZ, Zakłady Mięsne. Wszyscy chcą rozmawiać z Prokopiakiem

godz. 11.00 - rozchodzą się pogłoski, że I sekretarz uciekł, robotnicy wdzierają się do komitetu w jego poszukiwaniu

godz. 12.30 - Prokopiak jest w środku i obiecuje, że odpowiedź w sprawie podwyżki da po godz. 14, bo musi się skonsultować ze swoimi przełożonymi z KC

godz. 14.00 - odpowiedzi Prokopiaka brak, do demonstrantów docierają informacje, że od strony lotniska jedzie ZOMO. MO chce dostać się do obłożonego komitetu, używając armatek wodnych i miotaczy gazów łzawiących. Robotnicy wyrzucają z komitetu dywany i luksusową żywność, chcąc pokazać jaki panuje tam przepych

(cd. na str. 2)

Kalendarium Radomskiego Czerwca 76

(cd. ze str. 2)

godz. 14.30 - płonie komitet, z którego uciekli już wszyscy pracownicy z Prokopiakiem na czele

godz. 14.30 - część z 40 tys. tłumu udaje się pod urząd wojewódzki i komendę MO. Te obstawione są przez milicjantów. Dochodzi do starć. Robotnicy próbują barykadować ulice, w wypadku giną przyniesieni przez rozpędzoną przyczepę Jan Łabędzki i Tadeusz Ząbecki

godz. 15.00 - obrzucenie komitetu, UW i komendy kamieniami. W mieście pojawiają się prowokatorzy demolujący sklepy z alkoholem i namawiający radomian do zabierania stamtąd alkoholu

godz. 16.00 - płonie komitet, część UW, samochody milicyjne i straży pożarnej, która próbowała gasić te gmachy

godz. 17.00 - brutalne ataki ZOMO na znajdujących się na ulicach, także na nie biorących udziału w demonstracji, zatrzymania

godz. 18.00 - rusza gaszenie KW, potrwa półtorej godziny

godz. 18.30 - tłum próbuje dostać się do komendy, by uwolnić przetrzymywanych tam robotników. Atak zostaje odparty

godz. 19 - demonstranci rozchodzą się, ZOMO urządza łapanki

Marcin Krzysztofik, IPN

Represje w czerwcu 1976 r.

Protest radomskich robotników w dniu 25 czerwca przeciw podwyżkom cen został stłumiony przy użyciu znacznych sił organów bezpieczeństwa.

Władze w ogóle nie zakładały możliwości negocjacji z protestującymi. Potem były represje.

Wypowiedź sekretarza KW PZPR w Radomiu Janusza Prokopiaka do ludzi okupujących budynek KW, że odpowiedź w sprawie ewentualnego odwołania podwyżek nadejdzie do godz. 14, była tylko i wyłącznie grą na zwłokę.

W tym czasie w drodze do Radomia znajdowały się jednostki ZOMO z Łodzi, Kielc, Lublina, Warszawy oraz podchorążowie z Wyższej Szkoły Oficerskiej MO w Szczytnie. Łącznie w Radomiu znalazło się ponad 1,5 tys. funkcjonariuszy. Wraz z tłumieniem protestu zapadły decyzje o jak najsurowszym ukaraniu robotników.

Większość ludzi została zatrzymana w godzinach popołudniowych i wieczornych 25 czerwca. Osoby te były z reguły biernymi obserwatorami wydarzeń, jakie miały miejsce tego dnia na ulicach Radomia. Zatrzymani następnie byli bici, często wielokrotnie, w ramach tzw. ścieżek zdrowia, jakie urządzali na terenie KW MO w Radomiu i aresztu śledczego funkcjonariusze ZOMO oraz służby więziennej. Z uwagi na liczbę zatrzymanych osób część z nich została wywieziona do aresztów milicyjnych w Grójcu, Przysusze, Szydłowcu oraz aresztu śledczego w Kielcach.

W ramach represji zwolniono z pracy w radomskich zakładach blisko tysiąc osób. Wieczorem 25 czerwca rozpoczęto przygotowania do ukarania osadzonych ludzi na drodze postępowania karnego oraz karno-administracyjnego.

W dniach 26 i 27 czerwca 1976 r. Sąd Rejonowy w Radomiu rozpatrzył w trybie przyspieszonym 51 spraw. Większość z nich dotyczyła oskarżeń z art. 212 kk (zniszczenie mienia) oraz 51 par. 2 kw (udział w zbiegowisku). Tylko jedna z sądzonych wówczas osób została skazana na karę dziesięciu miesięcy ograniczenia wolności, natomiast w pozostałych przypadkach zapadły wyroki bezwzględnego pozbawienia wolności lub stosowano areszt, przekazując podsądnych prokuraturze (było tak - zgodnie z kpk - w przypadku osób już wcześniej karanych). Warto podkreślić, że sędzia wydający ten wolnościowy wyrok nie przeprowadził już żadnej rozprawy w dniu 26 czerwca, a następnego dnia w ogóle nie pojawił się w sądzie (po 13 grudnia 1981 r. został zwolniony z pracy).

Również w trybie przyspieszonym orzekano w postępowaniach karno-administracyjnych przed kolegiami ds. wykroczeń. Wówczas zgodnie z obowiązującymi przepisami w Radomiu działały dwa rodzaje kolegiów: I instancji - przy prezydencie miasta Radomia, oraz II instancji - przy wojewodzie radomskim. Przewodniczącym kolegium ds. wykroczeń przy prezydencie miasta Radomia był Zdzisław Nowak, jego zastępcami byli: Alicja Głowacka - pełniła w tym czasie również funkcję radcy prawnego kolegium, oraz Jan Nogacki - wówczas kierownik wydziału spraw wewnętrznych Urzędu Miejskiego w Radomiu. Natomiast kolegium ds. wykroczeń przy wojewodzie radomskim kierowała Irena Kaniewska.

Na podstawie Zarządzenia Nr 036/76 z dnia 24 czerwca 1976 r. komendant wojewódzkiej MO w Radomiu pułkownik Marian Mozgawa powołał grupę śledczą. W jej skład weszli funkcjonariusze wydziałów śledczego i dochodzeniowo-śledczego. Na kierownika grupy wyznaczono majora Kazimierza Rojewskiego

(cd. na str. 4)

RADOMSKI CZERWIEC 76

Marcin Krzysztofik, IPN

Represje w czerwcu 1976 r.

(cd. ze str. 3)

go, naczelnika wydziału śledczego, a na zastępcę kierownika porucznika Adama Alzaka, zastępcę naczelnika wydziału dochodzeniowo-śledczego. W ramach opracowanego planu pracy grupy założono, że sprawami kierowanymi do kolegium ds. wykroczeń zajmować się będą porucznik Zdzisław Pająk z wydziału śledczego oraz dwaj funkcjonariusze wydziału prewencji - podporucznik Jan Badocha oraz starszy sierżant Ryszard Nalewajko. W tym celu mieli utrzymywać ścisłą współpracę z wydziałem spraw wewnętrznych Urzędu Miejskiego Radomiu. Po 25 czerwca powołano specjalną grupę złożoną z pięciu funkcjonariuszy śledczych skierowanych do Radomia z innych miast, którzy zajmowali się tylko i wyłącznie wnioskami kierowanymi do kolegium. Grupa ta przestała istnieć w dniu 10 lipca 1976 roku.

Również w dniu 24 czerwca 1976 roku na wniosek pułkownika Mózgawy wojewoda radomski Roman Maćkowski wprowadził Zarządzeniem nr 40/76 na podstawie art. 70 par. 2 kodeksu postępowania w sprawach wykroczenia na terenie miasta Radomia tryb przyspieszony w postępowaniu karno-administracyjnym.

27 czerwca (niedziela). W większości przypadków były one oparte na bardzo słabych dowodach. Stanowiły je z reguły notatki z zatrzymania lub też z rozpytania podejrzanych. Z zachowanych materiałów możliwe jest odtworzenie trybu przygotowywania i załatwiania spraw trafiających do kolegium ds. wykroczeń. Wpływające wnioski o ukaranie często były przerabiane przez dopisywanie, np. „brał udział w grupie prowokacyjnej” czy „był w grupie rzucającej kamieniami”. Miało to na celu umożliwienie skierowania tych spraw na rozprawy w trybie przyspieszonym (nie wszystkie wykroczenia mogły być objęte tym trybem). Kilka wniosków o ukaranie zostało również antydatowanych, podobnie robiono z orzeczeniami, jak również z nakazami skierowania do aresztów. Najdobitniej świadczy o tym to, że w przypadku osoby zatrzymanej w dniu 28 czerwca 1976 r. członek kolegium, prawdopodobnie Jan Nogacki, wpisał jako datę wpływu 27 czerwca. Fałszerstwa te miały za zadanie ukrycie przekroczonego terminu 48-godzinnego zatrzymania, co na pewno miało miejsce w przypadku kilkudziesięciu osób.

Podstawą do skierowania wniosków były najczęściej notatki o zatrzymaniu. Większość z nich wcale nie była sporządzana przez zatrzymujących funkcjonariuszy. Jednak w trakcie rozpraw przed kolegium ta kwestia nie była nawet poruszana. W kilku sprawach wyszło to na rozprawach przed Sądem Rejonowym w Radomiu, który rozpoznawał odwołania od kar, w których orzekano pozbawienie wolności. Tak zeznał przed sądem kapral Grzegorz Lelejko: „Nie przypominam sobie, abym zatrzymywał oskarżonego. Ja niektóre akta uzupełniałem i pisałem to, co mi dyktowano”.

Co najmniej zdziwienie musi budzić sprawa Krzysztofa Grabowskiego. Według notatki sierż. pchr. Zygmunta Kazimierczaka został zatrzymany na rogu ulic 1 Maja i Działkowskiego (brak takiej ulicy w Radomiu). Można w tym przypadku założyć, że funkcjonariusz, będący spoza Radomia, w notatce mógł przekreślić nazwę ulicy Niedziałkowskiego, ale z kolei ulice 1 Maja (dzisiejsza 25 Czerwca) i Niedziałkowskiego są równoległe i oddalone od siebie o blisko 300 m. Natomiast we wniosku o ukaranie odnotowano, że został on zatrzymany na rogu ulicy 1 Maja i Dzierżkowskiej. Członkowie kolegium, mies-

(cd. na str. 6)

RADOMSKI CZERWIEC 76

Marcin Krzysztofik, IPN

Represje w czerwcu 1976 r.

(cd. ze str. 4)

kańcy Radomia, karząc Grabowskiego, napisali w uzasadnieniu orzeczenia, że został on zatrzymany na rogu ulic 1 Maja i Dzierżyńskiego (dzisiejsza Limanowskiego). Należy wyjaśnić, że ulice te są oczywiście równoległe i oddalone od siebie o blisko 3 km.

Kolejny przypadek wart opisania dotyczy Kazimierza Mosiołka, który według ppor. Stanisława Korzekwy z KW MO w miał brać udział w zbiegowisku przy ulicy Żeromskiego. Kolegium w składzie Jan Nogacki, Jan Szmajda, Zygmunt Gajewski ukarało go karą jednego miesiąca aresztu za wykroczenie z art. 52 par. 1 kw. Prawdopodobnie w tym przypadku doszło do co najmniej pomyłki, ponieważ występ z tego artykułu nie był zagrożony karą pozbawienia wolności. Pomimo tego KW MO w Radomiu wniosła odwołanie od tego orzeczenia do sądu, uznając karę za zbyt niską. Sąd rejonowy przychylił się do tego wniosku i w dniu 20 lipca 1976 r. podwyższył karę do trzech miesięcy pozbawienia wolności za wykroczenie z art. 51 par. 2 kw. Skład sędziowski nie zwrócił nawet uwagi na zaświadczenie przedstawione na rozprawie, że oskarżony jest inwalidą I grupy z powodu utraty wzroku w 90 proc. W trakcie jednej z rozpraw Korzekwa zeznał, że „mówili, że został zatrzymany na ulicy i rzucał kamieniami w funkcjonariuszy. W notatce o zatrzymaniu napisałem, że oskarżony brał udział w zbiegowisku przy ulicy Żeromskiego z uwagi na to, że pisaliśmy tak wszystkim”.

W orzekaniu radomskich kolegiów można wyróżnić dwie fazy. W pierwszej z nich stosowano kary w miarę liberalne, tzn. najczęściej grzywny do 5 tys. zł lub ograniczenie wolności. Takie podejście w stosunku do „wichrzycieli” i „warchołów” stało się punktem narady sekretariatu KW PZPR w dniu 27 czerwca 1976 r. W jej trakcie stwierdzono, że wymiary kar są zbyt łagodne, oraz ustalono z wojewodą radomskim Romanem Maćkowskim zaostrezenie orzekania. W tym celu spotkał się on z ławnikami kolegium i kategorycznie domagał się od nich stosowania najwyższych kar. Z uwagi na odwołania KW MO w Radomiu od orzeczeń kolegium I instancji prawdopodobnie w dniu 27 czerwca zaczęło działać kolegium przy wojewodzie radomskim. Praktycznie wszystkie sprawy zostały tego samego dnia przekazane do ponownego rozpoznania. W niektórych przypadkach nastąpiło to z naruszeniem obowiązujących przepisów kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia, ponieważ odwołania od orzeczeń, w których zapadły kary ograniczenia wolności (było ich ponad 20), mógł rozpoznawać tylko sąd rejonowy.

Po wspomnianej odprawie z wojewodą zapadały z reguły najwyższe dopuszczalne kary. W związku z wniesionymi odwołaniami niektóre osoby wielokrotnie stawały przed kolegiami. W przypadku braci Mirosława i Krzysztofa Jezierskich, synów ówczesnego dyrektora wydziału kultury fizycznej i turystyki Urzędu Wojewódzkiego w Radomiu, oraz Waldemara Dudzińskiego miało to miejsce pięciokrotnie.

W celu szybkiego i sprawnego załatwiania spraw „uruchomiono” kilka składów orzekających kolegium I instancji. Pracowały one w kompleksie budynków obejmujących urząd wojewódzki, urząd miejski oraz KW MO. Co najmniej jeden skład działał w pomieszczeniach aresztu śledczego w Radomiu. Prawdopodobnie w godzinach nocnych z 27 na 28 czerwca orzekał on w sprawach przekazanych do ponownego rozpoznania

(cd. na str. 6)

Marcin Krzysztofik, IPN

Represje w czerwcu 1976 r.

(cd. ze str. 5)

przez kolegium przy wojewodzie. Według relacji ukaranych osób samo postępowanie było „taśmowe” i ograniczało się do odczytania wniosku o ukaranie, a następnie orzeczenia zasądzonej kary - oczywiście w najwyższym wymiarze. Taki sposób działalności i liczba rozpatrywanych spraw doprowadziły do wielu niedoróbek w dokumentacji kolegium. Była ona w późniejszym okresie uzupełniana i poprawiana. Świadczą o tym protokoły, orzeczenia wypisywane często różnymi charakterami pisma, na innych często brak podpisów ławników lub zostały podpisane przez osoby nieorzekające akurat w tych sprawach. Świadczy to, że dokumentacja ta była uzupełniana w późniejszym okresie w celu ukrycia wszelkich nieprawidłowości.

Łącznie do końca obowiązywania trybu przyspieszonego, czyli do dnia 7 lipca 1976 r., do kolegium skierowano 244

wnioski o ukaranie. W stosunku do 209 osób orzeczono kary aresztu, 11 - grzywny, 19 spraw zostało przekazanych do trybu zwykłego, cztery sprawy pozostały w trakcie załatwiania w II instancji, a jednej osobie wymierzono karę ograniczenia wolności. W tym ostatnim przypadku ukarano, oczywiście niezgodnie z prawem, osobę, która nie miała ukończonych 18 lat.

Osoby, wobec których orzeczono kary pozbawienia wolności, natychmiast były wywożone do aresztu śledczego w Białymstoku, stamtąd część z nich trafiła do Pińczowa, Kielc oraz Radomia (podstawą rozlokowania był prawdopodobnie podział alfabetyczny - osoby z nazwiskami A-F - Pińczów, G-M - Kielce, N-S - Radom, T-Z - Białystok).

W ostatnich dniach lipca 1976 r. zapadła decyzja o liberalizacji polityki karnej. Dotyczyło to części osób karanych sądownie, a także przez kolegia. W tym celu komisja orzecznictwa ds. wykroczeń przy wojewodzie radomskim na wniosek Prokuratury Rejonowej w Radomiu uchyliła 144 orzeczenia. W dniu 30 lipca zwolniono przebywające w Radomiu 42 osoby, a dzień później 102 osoby z pozostałych aresztów.

(Redakcja 'Biuletynu' dziękuje autorowi za udostępnienie tekstu)

4 czerwca 2009

- XX rocznica wolnych wyborów i obalenia komunizmu w Polsce

4 czerwca 2009 r. w radomskim Ośrodku Kultury i Sztuki „Resursa Obywatelska” odbyły się uroczyste obchody 20. rocznicy obalenia komunizmu w Polsce. Głównymi punktami tej imprezy, której organizatorem była radomska filia IPN, były otwarcie wystawy „Wybierzmy wolność. Wybory czerwcowe 1989 roku” oraz panel dyskusyjny z udziałem świadków wydarzeń 1989 roku, który poprowadził dr hab. Marek Wierzbicki z radomskiej delegatury IPN. Odbyła się także promocja nowej książki wydanej przez Instytut - „Wybierzmy wolność. Wybory parlamentarne w czerwcu 1989 r. w Radomiu i regionie radomskim” pod redakcją Konrada Słowińskiego. Przy tej okazji po raz kolejny doszło do dyskusji nad najbardziej kontrowersyjnym fragmentem tamtych wydarzeń - sporem wokół kandydatury Jana Józefa Lipskiego do senatu. Temu konfliktowi poświęcony został jeden z rozdziałów, autorstwa amerykańskiego historyka Davida Morgana, w nowej publikacji IPN. Píše on o tym tak: „Wojna na górę”, pomiędzy obozami politycznymi Lecha Wałęsy i Tadeusza Mazowieckiego, która rozegrała się w okresie jesień 1989 - wiosna 1990, przyniosła rozpad szerokiej koalicji tworzącej ruch „Solidarność”. Jednak ideologiczne podziały, stojące u jej podstaw, uwidoczniły się wyraź-

nie już w trakcie tzw. „wojny na dole”, do jakiej doszło w czerwcu 1989 r. w Radomiu pomiędzy Janem Józefem Lipskim i Janem Pająkiem w czasie kampanii wyborczej do Senatu. W wyniku tego wydarzenia Radomskiego Czerwca '76, które odegrały tak ważną rolę w zjednoczeniu opozycji inteligenckiej i niezadowolonych z warunków życia przedstawicieli klasy robotniczej PRL-u, można śmiało uznać zarówno za symboliczną kołyskę, jak i grób „Solidarności”.

Ten także zacięty wyborczy wyścig do Senatu w 1989 r. nie był jedynie rezultatem nagłego rozbudzenia politycznych ambicji, ale raczej wynikiem spontanicznej artykulacji ideologicznych różnic, które

(cd. na str. 7)

Stanisławowi Górskiemu
najserdeczniejsze wyrazy współczucia
z powodu śmierci
MAMY
składają

Zdzisław Maszkiewicz
Przewodniczący Zarządu Regionu
NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska
Zarząd Regionu
NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska

Z żalem zawiadamiamy,
że 4 czerwca odszedł od nas
kol. Adam Siciarz
Rodzinie Zmarłego najserdeczniejsze
wyrazy współczucia składają

Zdzisław Maszkiewicz
Przewodniczący Zarządu Regionu
NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska
Krzysztof Kośla

4 czerwca 2009

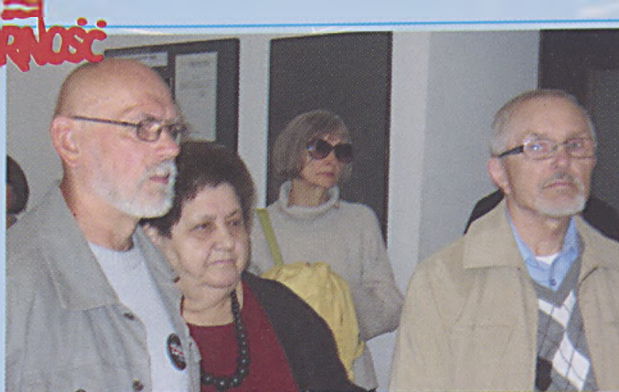
Solidarność

- XX rocznica wolnych wyborów i obalenia komunizmu w Polsce

istniały już wcześniej – nie tylko wśród przedstawicieli radomskiej solidarnościowej opozycji, ale w całej Polsce. Tłumiła je dotychczas tylko potrzeba tworzenia wspólnego frontu wobec komunistycznej władzy."

Po południu, o godz. 17.00, przed gmachem Urzędu Miejskiego w Radomiu na ulicy Żeromskiego otwarto wystawę fotograficzną „Radomska Droga do Wolności. Na wystawie zaprezentowano kilkadziesiąt archiwalnych, unikalnych i do tej pory nie pokazywanych zdjęć, przedstawiających wydarzenia Czerwca 1976, historię tworzenia się w 1981 struktur radomskiej „Solidarności”, jej późniejsze dzieje, twarze bohaterów tamtych wydarzeń i agentów SB, którzy na nich donosili. Autorami wystawy byli członkowie Stowarzyszenia Osób Internowanych i Represjonowanych w Okresie Stanu Wojennego. W otwarciu wystawy wziął udział Andrzej Kosztowniak, prezydent Radomia. Przewodnikami byli działacze stowarzyszenia i „pierwszej” Solidarności - Andrzej Sobieraj, Krzysztof Bińkowski, Bronisław Kawęcki.

(cd. ze str. 6)

Uroczystości 20. rocznicy wyborów w 1989 r. w Gdańsku

2009-06-04

Około 5 tys. uczestników, 250 pocztów sztandarowych wzięło udział w obchodach 20. rocznicy częściowo wolnych wyborów, które odbyły się 4 czerwca w Gdańsku.

Region NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska reprezentowała na nich 50-osobowa delegacja z przewodniczącym Zdzisławem Maszkiewiczem oraz poczty sztandarowe: Zarządu Regionu NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska, KZ NSZZ „Solidarność” w MPK Radom sp. z o.o., KZ NSZZ „Solidarność” w Fabryce Broni sp. z o.o. w Radomiu, TKK NSZZ „Solidarność” w Pionkach, KZ NSZZ „Solidarność” w ZNTK Radom, KZ NSZZ „Solidarność” w Fabryce Łączników S.A. w Radomiu, KZ NSZZ „Solidarność” w ZGM „Zębiec” S.A. w Zębcu k. Iłży, TKK NSZZ „Solidarność” w Szydłowcu, TKK NSZZ „Solidarność” w Warszawie, KZ NSZZ „Solidarność” w Elektrowni Kozienice S.A., NSZZ „Solidarność” Rolników Indywidualnych Ziemia Radomska.

Przedstawiciele regionów i branż z całej Polski, uczestniczyli w uroczystej mszy św. za ojczyznę, którą pod Pomnikiem Poległych Stoczniovców odprawił kardynał Józef Glemp.

Wcześniej w siedzibie „Solidarności” Prezydent Lech Kaczyński odznaczył orderami Odrodzenia Polski 36 osób. Za wybitne zasługi w działalności na rzecz przemian demokratycznych w Polsce i za osiągnięcia w podejmowanej z pożytkiem

(cd. na str. 8)

Biuletyn

Uroczystości 20. rocznicy wyborów w 1989 r. w Gdańsku

Solidarność

(cd. ze str. 7)

dla kraju pracy zawodowej i społecznej orderzy otrzymali także przedstawiciele naszego Regionu: **Wiesław Mizerski - Krzyż Komandorski, a Artur Łepecki i Jacek Kołodziejski - Krzyże Kawalerskie.**

Podczas krótkiego wystąpienia po uroczystości Prezydent przypomniał, że bez „Solidarności” ogromna operacja, jaką było przejęcie władzy i stabilizacja sytuacji w kraju, nie byłaby możliwa.

W samo południe na Placu Solidarności rozpoczęła się msza św. pod przewodnictwem Prymasa Józefa Glempa. Podczas homilii abp Sławoj Leszek Głódź, powiedział że czerwcowe wybory były ważnym etapem polskiej drogi do wolności. Wówczas rzesze Polaków powiedziały „tak” drodze ku wolności, przemianom systemowym i gospodarczym.

Podczas mszy przedstawiciele NSZZ „Solidarność” wręczyli w darze ołtarza płaskorzeźbę z mapą Europy i bursztynowym napisem „Solidarność” wykonaną przez gdańskiego artystę Andrzeja Drapikowskiego.

Po mszy na wiecu wystąpili: Prezydent Lech Kaczyński i Janusz Śniadek, przewodniczący Komisji Krajowej NSZZ „S”.

Region NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska

Adresy i telefony:

Zarząd Regionu NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska
26-600 Radom ul Traugutta 52

e-mail: solidar1@radom.net solidar2@radom.net
solidar3@radom.net

telefony: centrala/sekretariat ZR – 0483623804 tel./fax
centrala – 0483623643 04836251-61 centrala
sekretariat - wew. 21

sekretariat/fax - wew. 22

przew. Zdzisław Maszkiewicz - wew. 23

wiceprzew. Zb. Dziubasik - wew. 24

Administracja/Zespół Szkoleń - wew. 25

sala szkoleń - wew. 26

Zespół Promocji i Rozwoju/Kasa - wew. 27

Zespół prawa pracy/Interwencji - wew. 28

Redakcja „Biuletynu” - wew. 29

Księgowność - wew. 30

Sekcje i Komisje Branżowe - wew. 31

Biuro Terenowe ZR - TKK Lipsko

27-300 Lipsko ul. Partyzantów 5

– szef biura: Wojciech Dziółko tel.: **0483780260**

Biuro Terenowe ZR - TKK Szydłowiec

26-500 Szydłowiec ul. Kilińskiego 2

– szef biura: Czesław Stefański tel.: **0486174656**

Biuro Terenowe ZR - TKK Warka

05-660 Warka ul. Długa 51a – szef biura: Jan Skowroński

Biuro Terenowe ZR - TKK Zwoleń

26-700 Zwoleń ul. Puławska 2 – szef biura: Tadeusz Wach

Biuro Terenowe ZR - TKK Pionki

26-670 Pionki ul. Sienkiewicza 40

– szef biura: Zdzisław Maszkiewicz tel.: 0483848280

Biuro Terenowe ZR - TKK Grójec

05-600 Grójec ul. Piłsudskiego - GOK

– szef biura: Artur Moskal tel.: 0603120573

695

BIULETYN

INFORMACYJNY

NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska
Radom 26-600, ul. Traugutta 52

e-mail: solidar2@radom.net

Redakcja, tkt i skład: Paweł Podlipniak (ppp)
egzemplarz bezpłatny

695

Numer 695 zamknięto 9.06.2009

Nasze konto: Zarząd Regionu NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska PEKAO
S.A. II O/Radom 2312403259111000030031542